

NS uudistebulletään

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1137

29.12.2024 (135)

Kurja geeniuuse haridus Gerhard Lauck

3. osa

Millisel planeedil ma olen?

Kui maailm hakkas 1960. aastatel hulluks minema, esitasin endale ühe lihtsa küsimuse: *Millisel planeedil ma olen?*

Paljud inimesed, sealhulgas sõbrad ja pereliikmed, tegid tol ajal sama asja.

Ma ei usaldanud peavooluparteisid ega tavapäraseid lähenemisviise. Vastuseid otsides hakkasin lugema mitmesugust kirjandust. Mõnda ma vihkasin. Mõnda armastasin. Veel keskkoolis leidsin vastused, mida otsisin. Järgmise paari aasta jooksul pöörasin isegi mõned sugulased ümber. Ma kõhklen seda "uueks usuks" nimetada, sest me olime aastaid uskunud samadesse põhiideedesse, ilma et oleksime seda isegi teadnud. Vähemalt mitte nimeliselt. See ei olnud ei "religioon" ega "ideoloogia" tavapärases mõttes. See oli "maailmavaade".

Seda "pöördumise" või "valgustumise" protsessi on juba teised inimesed kirjeldanud. Nii juhid kui ka lihtrahvas. Ma ei hakka seda uuesti tegema. Põhimõtteliselt olen ma administraator, organiseerija, analüütik ja strateeg. Mitte autor, teoretik või ideoloog.

Sellelgepooldest meenub mulle arutelu George'i ja Markiga "terve instinkt" ja "hea mõistus" suhtelistest eelistest, kui tegemist on poliitilise põhifilosoofia valimisega. Minu järeldus: Mõlemad on head. Aga mõlema kombinatsioon on parim.

Mark aitas valida meie ajalehe nime *NS Kampfruf*. Ta oli uhke selle üle, et oli paar nädalat Hitleriga samas vanglas istunud! Ta oli arreteeritud NSDAP/AO kleebiste kleepimise eest.

Minu isa ja mentor "FW"

1940. aastatel lõpetas mu isa kolledži insenerikraadiga. Peagi palkas teda suur tootmisettevõtte. Lõpuks omandas ta täiendava kraadi.

Sõja ajal töötas ta väga kaua. Ema ütles, et ta ei saanud teda peaaegu kunagi näha. Aga ma arvan, et ta võis veidi liialdada. Lõppude lõpuks sai ta sõja ajal lapsi... Siis jälle naljatas mu isa, et vanaisa oli kord vanaema käest küsinud, miks lapsed lõpetasid pärast seda, kui ta ostis külmkapi ja vabanes jääkülmikust.

1950. aastatel edutati ta ettevõttes kauguuringute juhiks. Mäletan, et käisin lapsena tema tehases. Minu esimene mulje oli selline: *Poiss, isal on ilus sekretär. Huvitav, kas Ema teab sellest!*

Ta näitas mulle üht uut toodet, mille väljatöötamisel ta oli aidanud kaasa. See toode on tänapäevalgi laialdaselt kasutusel. Iga kord, kui ma seda näen, mõtlen ma oma isale.

Minu isa osutus ettevõttele nii väärtuslikuks, et ettevõtte otsustas investeerida tema oskuste arendamisse. Ettevõtte palkas mõned riigi parimad matemaatikud, et õpetada teda üks-ühele. Tema teadmised ulatusid lõpuks doktorikraadiga matemaatikas, kuigi tal ei olnud ametlikku matemaatikakraadi.

Aastaid hiljem käskis keskkooli matemaatikaõpetaja meil küsida oma vanematelt, kui palju nad matemaatikat oskavad. Õigesti või valesti, ma tajusin seda kui kallaletungi. Nii et ma palusin oma isal olla põhjalik. Ta loetles üle *kahekümne* erineva matemaatika liigi, mida ta oli õppinud. Matemaatikaõpetaja *polnud* mõnest neist *isegi kuulnudki!*

1960ndatel otsustas FW hakata õpetama. Ta ütles, et teda häiris riigi inseneriteaduskonna üliõpilaste kvaliteedi langus. Nii sai temast inseneriteaduse professor ühes riiklikus ülikoolis.

Loomulikult tähendas see *suurt palgakärbet*. Kuid ta ei paistnud seda pahaks panevat.

Kui me kolisime oma uude koju "linna" servale, olin ma šokeeritud ja pettunud. Meie uus kodu oli väga tagasihoidlik võrreldes meie vana maakoduga. Aga ma ei öelnud midagi.

FW lõi ja õpetas väga erilist kursust. See oli mõeldud selleks, et anda oma üliõpilastele *praktilisi kogemusi tööstustehnika alal*.

Külastades piirkonna väiketootmisettevõtteid, tegi ta neile pakkumise, millest

nad ei saanud keelduda. *Laske minu õpilastel proovida teie inseneriprobleeme lahendada. Kui nad ebaõnnestuvad, tulen ma semestri lõpus välja ja lahendan need TASUTA.*"

Ja täpselt seda ta ka tegi!

Tulemuseks oli palju õnnelikke ärimehi. Mõned saatsid ülikoolile kiituskirju. Lisaks sai ta isegi aastaid hiljem endistelt üliõpilastelt tänukirju. Üks neist kirjutas, et ta oli sellel ühel kursusel rohkem õppinud kui kõigil teistel kursustel kokku.

See andis talle ka ülevaate nende ettevõtete üldisest olemusest.

Tavaliselt alustavad need ettevõtted vaid kahe mehega. Üks neist on hea tehnoloogias. Teine on hea äris. Kui nende ettevõtte kasvab, jõuavad nad lõpuks punkti, kus nad vajavad abi väljastpoolt.

Toona pakkus mu isa inseneriabi. Palju aastaid hiljem pakkusin mina ärilist abi.

Ta tegi veel ühe tähelepaneku:

Inseneridel ja ärimestel on raskusi üksteisega suhtlemisel. Nad räägivad erinevates keeltes. Ka parimad inseneriteadlased ei oska kirjutada ega avalikult esineda.

Aastaid hiljem märkas, et arvutitehnikutel ja ärimestel on sageli sama probleem.

Seetõttu kutsus ta oma õpilasi üles liituma rühmaga nimega *Toastmasters*, mis edendas avaliku esinemise oskust. Ta ise liitus sellega.

FW oli väga karmi, kuid samas ka väga õiglase maine.

Näiteks: Tema õpilasi juhendati identifitseerima oma paberid *ainult sotsiaalkindlustusnumbri järgi*. Mitte nime järgi. Ta ei tahtnud hindamisel teada nende isikut. Alles hiljem, kui ta läks neid hindeid avaldama, sai ta sellest teada. See oli tema viis vältida igasugust, isegi tahtmatut või alateadlikku eelarvamust.

Tema õpilastel oli üks ütlus tema iganädalaste kümne küsimusega viktoriinide kohta:

Kui olete hea õpilane, saate vastata kolmele esimesele küsimusele. Kui sa oled geenius, siis saad aru kolmest järgmisest küsimusest. Aga ainult Jumal ja professor FW teavad vastuseid neljale viimasele küsimusele!

Kui ta ütles mulle ühe neist "neljast viimasest", sain peagi vastuse selgeks. Erinevalt isast ei ole mul mingit suhtumist mehaanikasse ja tehnoloogiasse. Kuid ma pärisin tema analüütilise mõtlemise ja probleemide lahendamise oskuse. Hoolimata meie erinevatest valdkondadest, mõtlesime me paljuski ühtemoodi. FW kommenteeris sageli, et me rakendasime *samu* põhimõtteid erinevates valdkondades. Me lihtsalt nimetasime neid erinevate nimedega.

Tema parimad õpilased armastasid teda ja tema halvimad õpilased vihkasid teda.

Üks tema õpilastest oli *sõna otseses mõttes geenius*, kui tegemist oli inseneriteadmistega. Minu isa juhendas teda üks-ühele. Tasuta. Naeratades ütles ta

mulle: *Teda oli rõõm õpetada. Tema mõistus imes teadmisi nagu käsn. Ta õppis ühe nädalaga rohkem kui keskmine õpilane kuue kuuga.*

Hiljem jättis FW õpetamise pooleli ja asutas oma insenerikonsultatsioonifirma. Ma sain ettevõttes muljetavaldava tiitli, kuid tegelikult olin ma lihtsalt üks tegelane.

Järgnevatel aastatel sai FW insenerilitsentsi üha enamates osariikides. Kui ta sooritas New Yorgi osariigi inseneride eksami, nõudsid nad tema sünnitunnistust, et tõestada, et ta on USA kodanik. *Tema tulemus oli nii kõrge, et nad ei suutnud uskuda, et ta oli oma hariduse saanud USAs!*

Autod

Minu isal oli alati vähemalt viis autot. Ta ostis suuri vanu Buick'eid, remontis neid ja sõitis nendega, kuni midagi suurt läks katki. Näiteks mootor või käigukast. Siis tegi ta neist varuosade saamiseks kannibalismi. Ta oli nii põhjalik, et rämpsu müüjad tahtsid mõnikord, et ta maksaks neile nende äravedamise eest. Mitte vastu-pidi.

Ükskord sai ta kindlustusseltsilt 95 dollarit, sest teine mees oli tema poritiiva ära mõlgtanud. Auto oli maksnud ainult 100 dollarit!

Kuna ma olin kõige noorem ja kõige vähem kvalifitseeritud, sain igavad tööd. Nagu rehvide pöörlemine või süüteküünalde koputamine. Või lihtsalt istusin igavusest surnuks ja ulatasin talle tööriistu. Võib-olla on see üks põhjusi, miks ma kunagi mehaanika vastu huvi ei tundnud.

Ükskord tuli naaberkits appi. Kuid tal oli tagamõte. Kitsele meeldis tubakas. Ta püüdis mu isa taskust tubakakotti varastada, kui ta auto all töötas.

Ükskord tulime koju ja nägime tagaukse kõrval pikka puuposti. Mu õde seletas, et tal oli seda vaja, et kitse tõrjuda. Kui ta läks pesu liinilt sisse tooma, püüdis kits teda tagumikku lüüa!

Ükskord läksin ma neljakäpuli ja põrutasin selle kitsega kokku. Siis vaatasin üles. Kits ja mina vahtisime üksteist hetkeks. Siis pöördus kitse ümber ja jooksis minema. Ma ei tea tänaseni, kas see oli minu kõva pea või mu nägu, mis teda seda tegema pani.

Mul ei olnud teismelisena oma autot. Mul ei olnud seda vaja.

Enamik autosid, mida ma oma elu jooksul võlgu olen olnud, on ehitatud 1970ndatel. Kõige odavam maksis 500 dollarit. Kõige kallim oli 1500 dollarit. "Halvim" auto, mille ma kunagi ostsin, maksis 700 dollarit ja kestis mul vaid kolm aastat. See oli kuulunud keskkooliõpilasele. Tema vanemad olid ostnud talle uue auto kooli lõpetamise kingituseks. Minu kaks lemmikut olid mõlemad 1975. aasta

Buick Electra Limited. Üks maksis 895 dollarit ja kestis kümme aastat. Üks sõber kommenteeris: *See ei ole auto. See on lennukikandja!*

Minu kõige lõbusam autoost läks niimoodi. Mina ja mu ämm läksime koos, samal ajal kui mu naine jäi koju. Me pidasime eraomanikuga ostu üle läbirääkimisi kolmes keeles. Kui me koju jõudsime, oli mu naise ainus küsimus: *Mis värvi on see auto?* Kumbki meist ei mäletanud, mis värvi oli auto, mille olime ostnud vaid tund aega varem! See tegi ta närviliseks. Aga kui ta autot nägi, oli ta üsna rahul.

Ühel töökaaslasel oli sarnane kogemus oma naisega. Kui ta küsis naiselt, millist autot ta soovib, vastas naine: *sinist!*

Järgmiste aastate jooksul juhtus tal selle 1975. aasta Buick Regaliga umbes kümme väikest õnnetust. Kaks ühel ja samal päeval! Teisel korral põrkas ta politseiautoga politseijaoskonna ees kokku. Ma olin nii vihane, et keeldusin teda aitama minemast. Tema isa tegi seda hoopis.

Ma olin teismeline juhendaja... EI ole libahunt

Töötasin igal suvel tehases, et teenida raha õppemaksu ja raamatute jaoks. Veel teismelisena edutati mind madalale järelevalvepositsioonile ja minu alluvuses oli seitsmeliikmeline meeskond. Olin neist kõige noorem.

Kuidas ma selle edutamise sain?

Siin on lugu.

Tehas oli just turule toonud uue toote. Esialgu oli tootmine hajutatud eri osakondadesse. Kõik need osakonnad pidasid uut toodet oma tegelikust tööst kõrvalejuhtivaks. Neile määratud osa lükati kõrvale.

See oli minu kolmas töökoht tehases. Kui ma oma vanale ülemusele aru andsin, viis ta mind tehase teise ossa. See oli tema osakonnast nii kaugel, et me isegi ei näinud seda! Ma ühinesin kahe töötajaga, kes juba seal komponente kokku panid.

See ei olnud midagi isiklikku. Sellegipoolest oli mind pagendatud. Määratud töötama selle neetud uue toote kallal. Väljaspool silmapiiri.

Ta kontrollis meid harva. Või oli kohal, kui me abi vajasime... Isegi siis mitte, kui me palusime rohkem varuosi, sest need olid meil otsas ja töö oli seisma jäänud!

Ühel päeval pakkus üks noor insener, kes oli tehase protseduuridega alles tuttav, lahkelt oma abi. Ta kõndis lattu ja tõi mõned osad. Ilma kellelegi ütlemata või paberimajandust tegemata.

Nii et me pöördusime tema poole ka tulevikus. Lõpuks sai keegi eesotsas teada, mida ta tegi. Ta sai palli välja.

Eriti üks juht eesliinilt kõndis mööda ja küsis minult midagi. Vastasin nii hästi kui suutsin. Seda juhtus paar korda.

Vaid paar nädalat pärast minu tööle asumist tuli ta minu juurde ja ütles, et mind on edutatud. *Sa oled ainus inimene, kes teab midagi sellest, mis siin toimub!*

See oli mulle üllatuseks. Loomulikult olin ma rahul.

Peagi koondati selle toote tootmine ühte piirkonda. Umbes kolmekümnele inimesele määrati kõrgema taseme juhendaja. Sõjaväelises mõttes oli ta samaväärne leitnandiga, kes juhatas rühma, ja mina olin seersant, kes juhtis rühma.

Kuid oli veel üks pisike probleem.

Tooted ei toiminud! Tagasilükatud toodete osakaal oli umbes 50%!

Keegi ei saanud aru, *miks*. Meeleheitel küsis sama kontori juhataja minult, mida ma arvan.

Tegin tähelepaneku ja pakkusin välja teooria. Ta lasi kellelgi tuua vajalikud seadmed, et seda kontrollida. (Mina ei osanud seda kasutada, aga tema oskas.) Müsteerium oli lahendatud. Tagasilükkamise määr vähenes radikaalselt. Ilmselt olime vähemalt *osa* probleemist lahendanud.

Kuid tagasilükkamise määr oli *ikka veel* liiga kõrge. Mina ja juht arutasime seda probleemi paar minutit. Siis mõtlesin välja teise teooria. Ta arvas, et see on mõistlik ja me peaksime seda kontrollima.

Ta tõi kohale *veelgi keerukamaid seadmeid* - seekord pidime tooma kohale *kolledži koolitatud tehniku*, kes oskas neid kasutada - ja katsetas minu teooriat. Minu kahtlus leidis kinnitust!

Tehnikud ja isegi täieõiguslikud insenerid olid selle probleemi üle *nädalaid* verd higistanud. Siis leidsin lahenduse mõne minutiga.

Toona pidasin seda terve mõistuse ja hea õnne kombinatsiooniks. Tol ajal ei tulnud mulle pähe, et selles võib olla midagi enamat.

Sellest ajast alates olid see tehnik ja tema seadmed tootmisliini lahutamatu osa. Ta kontrollis alati "probleemse lapse" komponenti selle nähtamatu defekti suhtes enne kokkupanekut. Defektide arv langes vastuvõetava miinimumini.

Küsimus: *Kuidas suutis üheksateistkümnenda-aastane poiss - kellel ei ole tehnilist haridust - lahendada TEHNILIST probleemi, mida keegi teine ei suutnud lahendada?*

Vastus: *Vaatlus, analüüs ja vana hea mõistus!*

Selle tehase oli asutanud mees, kes oli *geniaalne leiutaja*. Ta oli alustanud ettevõtet *oma vanemate garaažis, kui ta oli veel keskkoolis!*

Tema geniaalsele leiutamisoskusele vastab ainult tema sugulaste rumalus eesliinil, kommenteeris üks teine töötaja.

Kahjuks, kui ta laiendas tehast uue toote valmistamiseks, ületas ta end. Kui see toode muutus järsku vananenud tehnoloogia arengu tõttu, läks ettevõtte pankrotti.

Tehas suleti. Töötajad vallandati. Kohalikud kirusid teda. Ja ta kolis riigist ära. Selleks ajaks olin ma juba edasi liikunud teiste tegevuste juurde.

Ma hakkas kirjutama

Veel teismelisena hakkasid minu esimesed artiklid (peale ühe luuletuse kesk-kooliväljaandes) ilmuma mittetulundusühingute väljaannetes.

Alguses ma lihtsalt tellisin mitmeid ajakirju nii USA-s kui ka Euroopas. Nende hulka kuulusid *The Voice of the Federation*, *Der Deutsch-Amerikaner*, *Nation Europa*, *Mut Magazine*, *Deutsche Nachrichten*, *Deutsche Wochenzeitung*, *Deutsche National- und Soldatenzeitung* ja teised.

Kuid peagi hakkasin esitama kirju toimetusele ja hiljem ka artikleid.

Üks essee, mille ma esitasin noortele autoritele mõeldud kirjandusvõistlusele, jõudis poolfinaali. See avaldati koos kõigi teiste poolfinalistidega sponsorajakirjas *Nation Europa*.

See ajakiri oli väga "kõrgelennuline". Selles avaldati paljude prominentsete inimeste artikleid. Ilmselt olin saanud õigetes ringkondades tähelepanu, sest sain mõnelt neist kirju ja isegi küllakutseid. Mõned neist tulid pensionile jäänud *kõrgetelt valitsusametnikelt, teadlastelt ja väga väljapaistvatelt sõjaväelastelt*.

Veel teismelisena kutsuti mind Euroopa rahvusvahelisele konverentsile, kus ma ka esinesin, nimelt esimesele *Nationaleuropäischer Jugendkongressile*. Mul oli väga lõbus ja ma kohtusin paljude huvitavate inimestega.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLÄNDISCH- UND AUSSAARORGANISATION
Number 106   English 1973   26 April 2017 (136)

Der Kampf geht weiter !

Schlingt Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Mitgliedern von Massenmeet, Vorträgen, Verlesung und Verlesungen haben nicht angegeben, die Karte die gedruckt hier unten hoch gehalten haben, nicht fallen zu lassen.

Alle Nationalsozialisten sind wichtiger als jemals zuvor. Und es ist ein Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des hochgehenden Nationalen ist heute noch viel geringer als in der Vergangenheit.

Der verantwortliche Gegner ist ein Mann, der Völkern – gegen alle weißen Völker (V) – zu helfen, keine Mittel und Erwartung, Überforderung und Verantwortung.

Ob "Agit" oder "Rage", ob in Wahlkampf oder in Brautwerbung, ob in Propagandaarbeit, bewacht oder auf einem Schiffsdeck, andere Art John Nationalisten ist seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS uudistebulletään
www.nsdapao.org
#1005   19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Eesti keel
Prickkääjais zinojoms
Intervija ar Mollija

Treisi dala

NSK: Paldies par intervija Turpin lahe staidid. Urtvare ir omio!

Jotiertes brivi un puviesojiet suspensijom dabas noalgama vares.

Mollija: Paldies, draugs! Dija jautri joms anojit ko intervija. Lada, staidit man timokla adreiv, kad ir las paldies, un es puviesojis joms timokla vartit saiv ar intervija. Lajiet man tikat teikt miisu hodiervis via pasadei rekonstruoties. Dabreiz miisu oips ir vageji apjadit. Det nezakojiet teikt! Ar joms paldies miisu akais puviesoj ar katus oinov. Paldies meama izjlati puviesojis, jo katus vards ir la bolta Timma un zobens ikteris vaju melom. Miisu rekonstrukci ir katus puviesojis puviesojis, un si puviesojis puviesojis bol vaju gals. Katus puviesojis, puviesojis un joms laeta, ko dars

 the NEW ORDER
Number 179 (131)   Founded 1973   April 20, 2017 (130)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countriesmen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and re-education.

Whether "Agit" or "Rage", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lueck

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

SS Defender against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler
FOR DANMARK! MOD BOLSEVISMEN!

Translated from the SS Original

Julius Streicher Der Jüdische Pöbel Book
The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Bekannter
Hitler in Italy

English / German   Deutsch / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im BSB

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!